

Art

El llegat de Josep Cisquella

► Fins a l'1 d'abril es pot veure a l'Espai VolArt, de la barcelonina Fundació Vila Casas, una completa mostra de l'artista barceloní

L'EXPOSICIÓ
Es prega tocar
► **Espai VolArt.** Carrer Ausiàs March, 22. **Barcelona.** ► **Dies:** fins a l'1 d'abril. Obert de dimarts a divendres, de 17 a 20.30 h; dissabte, d'11 a 14 h i de 17 a 20.30 h; diumenge, d'11 a 14 h. ► **Preu:** 1 euro. Consultar descomptes i altres activitats a www.fundaciovilacasas.com
► **Comissàries:** Fina Caus, Mercedes Durbán i Glòria Bosch.

FINA SITJES | BARCELONA
■ Vaig anar fins al carrer Ausiàs Marc per veure aquesta mostra, moguda, sobretot, per la curiositat. Tot i que intuïa que l'obra d'aquest artista era important, no la coneixia prou bé i per a mi en Josep Cisquella (1955-2010) era el germà de la Georgina i de l'Anna Rosa, persones properes del cercle comunicatiu i del sector cultural. I coneixia la forma com van sentir la seva prematura mort, en plena maduresa creativa. I com era que a una mostra de pintura se li posés per títol *Es prega tocar* em preguntava, incidint novament en aquest esperit curiós, quan justament «no ho toqueu» és el prec més important que sempre es fa en tota mostra d'art?

Lexposició d'aquest representant del corrent pictòric del realisme fou una veritable desco-

berta. En cadascuna de la trentena d'obres que contenen els referents icònics del pintor -façanes, voreres, ombres, asfalt,...- hi vaig entreveure un discurs que em va complaure. La seva era una pintura de doble lectura, de fàcil recepció popular però, alhora, amb referències i gestos còmplices respecte de totes les troballes de les avantguardes. Cisquella elevava els temes trivials, trets dels mitjans de comunicació de massa, dels records turístics, del cine, de la fotografia, a la categoria d'obra d'art.

Per una banda, eren peces de gran rigor constructiu, basat en la fiabilitat, l'exactitud i el càlcul, en les que s'intuïa l'ús dels avenços tecnològics i informàtics, producte de la seva formació en enginyeria. De l'altra, eren obres que simulaven fragments de la realitat, pintures que recreaven matèricament les esclertes i les rugositats de l'asfalt, esquerdes i fissures de murs, corrosions de l'òxid i la discredita carícia de les ombres, expressió de la seva vocació creativa.

Reivindicar la potencialitat del tacte és una de les premisses artístiques de Cisquella. A diferència de les tradicionals teories que veuen en l'exposició una ocasió només per a mirar, pensa que, per tal

Cupboard (2006), una tela de 200 x 150 cm de tècnica mixta

de reconèixer totalment la realitat, s'ha de palpar. Partint de les lliçons de l'informalisme matèric i, molt especialment, de totes les aportacions del gran mestre Tàpies, Cis-

quella admira els materials pobres, humils i senzills i crea relleus texturals, en aquesta cruïlla de la pintura amb l'escultura, el baix relleu i el *collage*.

Trajecte per l'obra de Romà Vallès

► Anar a l'Espai VolArt permet visitar dues exposicions pel preu d'una. A la sala 2 d'aquesta seu de la Fundació Vila Casas s'exposa fins el 29 d'abril una selecció de pintures de Romà Vallès, un artista barceloní nascut el 1923 que figura entre els principals exponents del moviment informalista català, que va aparèixer a la dècada dels anys 50 en oposició a la dura realitat política espanyola. La mostra fa un recorregut per diverses etapes de la seva obra.

Atès que les seves representacions són hiperrealistes, Cisquella situa a l'espectador en el dubte sobre si el que està veient és el mateix objecte o la seva representació. Per això l'artista s'entusiasmava quan el públic s'apropava i tenia la temptació de tocar l'obra per comprovar si el que tenia davant era real o bé fictici.

Els enquadraments de Cisquella, -carrers desèrtics, parets nues, mobiliari, paviment de les vies, senyals de trànsit, llocs intranscendents,...- despulats d'éssers i centrats majoritàriament en l'entorn urbà, ens parlen de quietud, de calma, d'un ordre deturat en un límit que sembla aguantar-se per un fil, en una zona que pot desequilibrar-se en qualsevol moment. I amb la presència sovintejada d'ombres que són projeccions de silent tensió. Cisquella és un artista que imbueix als materials una nova materialitat que ens convida a mirar, a pensar i a tocar, en definitiva, a sentir.